

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1525. usque ad annum 1529

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118480

§. 45. Dubia Fides hujus Bullæ a Papa Campegio traditæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66472](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66472)

possent, eorumque noxa in caput meum reverteretur: ideo cum Bulla intentum fortita sit effectum, comburatur; ego autem promissis meis integra fide stabo, si vero, quæ perperam fuere sparsa, probari possunt, hac de re iudicium instruatur, statimque sententia Regi propitia confirmetur.

Sæc. XVI.

A. C. 1528.

§. XLV.

Dubia fides hujus Bullæ a Papa Campegio traditæ.

Scriptorum quamplurimi hanc Clementis Papæ Bullam mere confictam existimant: Quid de ea sentiat Joachimus Le Grand in sua de divortio historia percipiamus, ubi sic loquitur: „Credant alii de Clemente VII. Papa, quicquid velint, nullo tamen pacto comprehendi valet, qua ratione tamdiu falsa hæc opinio invalescere poterit, quod idem Papa Bullam ediderit, qua Henrici octavi, & Catharinæ de Arragonia connubium irritum declarasse fingitur. Nam quamvis Papa Cæsaris indignationem incurrere veritus fuisset, Regisque Angliæ favorem conservare studuisset, ut autem utrumque assequeretur, certe haud opportunius suppetebat consilium, quam illud ipsum ab eo arreptum,

*Le Grand
hist. du divorce tom. I.
en douze p. 91*

Sæcul. XVI.

A.C. 1528.

„ ptum, vi cuius in id incubuit, ut caus-
 „ fa judiciaria protraheretur, ac Hen-
 „ ricus, ne eidem querendi ansa da-
 „ retur, ea de re prius admoneretur, ei-
 „ demque significaretur, quod facile si
 „ juxta solitas juris leges acta instrue-
 „ rentur, nimia iudicii mora offenderet-
 „ tur. Henrico, ut perspeximus, hoc
 „ Papæ consilium probabatur, atque i-
 „ deo ipse declarabat, se lubenter qua-
 „ tuor aut quinque annis expectatu-
 „ rum; ex his igitur aperte constat,
 „ quod matrimonium suum quantocius
 „ irritum declarari non postulaverit,
 „ quamvis forte id in votis habuerit.
 „ Quinimo ipse Volsæus, quamvis jamjam
 „ ira commotus esset, nihilominus cum
 „ Bullam, quam Regi exhibere posset, si-
 „ bi a Papa concedi rogaret, nullatenus
 „ matrimonii dissolutionem Pontifici
 „ proponere audebat. Exstant etiam Vol-
 „ sæi Cardinalis epistolæ, in quibus æque
 „ ac in Casalii literis habetur, quod Pa-
 „ pa, si Bullam, qua Henrici, & Cathari-
 „ næ conjugium nullum declararetur,
 „ dedisset, plus concessisset, quam ab eo
 „ fuisset petatum: Id vero a Papa fuisse
 „ factum credi haud potest; ipse enim
 „ sese manifesto, ne amplius hujus
 „ causæ decisio ab ejus auctoritate de-
 „ penderet, periculo exposuisset; ac meri-
 „ to timere debuisset, ne Angliæ Rex se-
 „ cutus

„cutus fuisset exemplum Ludovici XII. **Sæc. XVI.**
 „Gallarum Regis, qui postquam a Cæ- **A.C. 1528.**
 „fare Borgia tum Alexandri VI. Legato,
 „litteras Apostolicas, vi quarum ejus ma-
 „trimonium cum Joanna de Francia nul-
 „lum declarabatur, fuisse allatas com-
 „pererat, mox Annam de Britannia Ca-
 „roli VIII. viduam sibi uxorem ducebat,
 „ac nequidem Papæ Bullam conspiciere
 „dignabatur. Præterea ex hisce duabus
 „Bullis, quæ circumferuntur, prima
 „duntaxat affirmat, quod Papa Legato-
 „rum sententiam confirmare velit, nec
 „etiam causam ad Romanam Curiam
 „sit revocaturus, cum hoc vel maxime
 „Henricus VIII. pertimesceret; in alte-
 „ra vero Papa permittit Regi, quod u-
 „xorem, quamcunque velit, ducere va-
 „leat, dummodo ejus connubium cum
 „Catharina prius tanquam nullum de-
 „claretur. Igitur in neutra ex his Bul-
 „lis Pontifex ad quicquam præstan-
 „dum obstrictus erat, quamprimum
 „Cardinales sententiam ferre recusa-
 „rent, causamque ad Papam refer-
 „rent, prout re ipsa ab eis factum fuit;
 „quapropter Henricus VIII. nunquam
 „hac Bulla in rem suam utebatur, sed
 „duntaxat in quadam epistola, in qua
 „nec dies, quando dabatur, assignatur,
 „& sine ejus auctographo circumfer-
 „tur, indeque ejusdem falsitas manife-
 „*Hist. Eccles. Tom. XXXV.* H h ste

Sæc. XVI.

A.C. 1528.

„ iste probatur, in ea edixit, quod Papa ei-
 „ dem quamdam Constitutionem trans-
 „ miserit. Hujus tamen Bullæ in suo de
 „ vera obedientia tractatu nullam om-
 „ nino mentionem facit Gardinerus
 „ Viacomienſis Episcopus, quamvis u-
 „ nacum Campegio Roma Londinum
 „ profectus, ac postea rursus ad Papam
 „ ut hoc negotium Romam evocari
 „ prohiberet, mitteretur, atque in præ-
 „ fato tractatu totis viribus Romanæ
 „ Curiaë auctoritatem impugnaret. In-
 „ super tot suppetunt Auctores, qui ab
 „ Anno Domini millesimo quingente-
 „ simo trigesimo usque ad annum mil-
 „ lesimum quingentesimum trigesimum
 „ tertium suos calamos circa hoc di-
 „ vortium exercuerunt, nullus tamen
 „ eorum vel unquam querebatur, quod
 „ Papa Bullam, qua hoc matrimonium
 „ nullum fuisset declaratum, ediderit,
 „ atque eam postmodum suppresserit.
 „ Soli Scriptores ultramontani omnium
 „ primi erant, qui falso rumore dece-
 „ pti, hujus Bullæ mentionem fecerunt,
 „ quin tamen unquam, quid Henricus aut
 „ Volsæus a Papa petierint, scirent, hinc
 „ ex historicorum hallucinatione post-
 „ modum popularis error enascebatur,
 „ quem jam ceteri sua quoque auctori-
 „ tate fulcire ac propagare sedulo stu-
 „ debant. Testatur etiam Varillas,
 „ quod

„ quod hæc Bulla nulla prorsus verifi- Sæcul. XVI.
 „ militudine firmetur. Ut ut res se A.C. 1528.
 „ habeat, id omnino certum est, quod
 „ divortii caussa propter prætenfam
 „ hanc Bullam nullatenus promotam
 „ fuerit. „

Varillas
dans l'histoi-
re de l'here-
sie lib. 9.
pag. 370.

§. XLVI.

Pax Pontificem inter & Cæsarem
conciliata.

Cum interea Campegius Henricum Regem in Anglia varia spe detine- *Guicc. lib. 19*
 ret, summus Pontifex totus in eo erat, ut cum Cæsare pacis foedus iniret; cum enim Gallorum res in Italia omnino deperditas, ac Lautrecum inter militum suorum cadavera & ipsum morte sublatum inaudiret, nunciatumque esset, quod pestilentia totum pene Gallorum exercitum consumpsisset, atque Neapolitana expeditio pessime successisset, hinc Papa causas quærebat, ob quas a Franciæ & Angliæ Regum foedere recederet. Querebatur itaque, quod Franciscus & Henricus datam ipsi fidem fefelissent, eo quod Venetos ad Ravennatem & Cerviam Sedi Apostolicæ reddendam non urgerent, prout tamen summa Religione promisissent. Hac ratione Pontifex insinuare voluit, quod Angliæ Regi haud mirum videri debeat,